

— Оплаквамъ тя и съжалѣвамъ, клѣтниче !
му отговори Германъ като му тлъсна лицето о
земѣжтж, и азъ бѣрзамъ да не гледамъ вече ло-
шавыйтъ ти образъ. На, азъ тя пущамъ, засра-
мися, ако можешъ, и гледай да земнешъ пѫть-
тъ на безстыдныцитѣ (*) когато ще минешъ
отъ кадѣ нашето село.

Той вдигна отъ землїжтж чимширенжтж тоягж
на господарътъ, скръши ѹж о колѣнѣтѣ си за да
му покаже силжтж на рѣцѣтѣ си, и хвирли на-
далечь съ презрѣніе откѣситѣ ѹ (парчетата).

Слѣдъ това, като хвана съ еднжтж рѣкж сына
си, а съ другжтж Марійкж, Германъ ся отдале-
чи растреперанъ отъ гнѣвъ и отъ ядъ.

XV.

ВРЫЩАНІЕТО У ДОМА.

Слѣдъ четвърть на частътъ тѣ бѣха прескочи-
ли вече тринѣкътъ. Тѣ вървѣха набѣрзо въ го-
лѣмыйтъ пѫть, и Сивата цвилеше при всякой
предметъ отъ пейно познанство. Петко расказ-

(*) Така ся нарича пѫтьтъ който ся отдѣля отъ глав-
нжтж улицж при вхodътъ на селата, които заоби-
каля. Обикновенно ся предполага чи този пѫть го
зиматъ онія хора, които ги е страхъ да не бы по-
нѣкаквж причинж да ся изложатъ на нѣкое дока-
ченіе отъ странж на селянетѣ.